

jeg har givet om dette Forhold, vilde have den af mig tilsigtede Virkning, at overbevise det høie Thing om, at Krigsbestyrelsen ved denne Leilighed har gjort sin yderste Flib for at varetage Statens Læve og for at forsøge var Modstands- og Forsvarsevne, saameget det under de givne Omstændigheder lader sig gjøre, med en saa ringe Udgift som muligt.

Eugen: Den høitærede Krigsminister har i dette Spørgsmaal ikke talt sin egen Sag; jeg nægter ikke, at den høitærede Minister efter min Mening derved har gjort sin Formand en stor Tjeneste, idet han med saa megen Dygtighed har søgt at dække det, som jeg fra mit Standpunkt maa betragte som en Feil, begaaet af den forrige Bestyrelse. Jeg har fulgt den høitagtede Krigsminister med megen Opmærksomhed, men det gjør mig ondt at maatte sige, at jeg ikke er bleven tilfredsstillet ved de af ham givne Oplysninger. Den ærede Minister sagde igaar, at denne Sag havde to Sider, en constitutionel og en praktisk; den praktiske Side meente han var steet Fyldest, men den constitutionelle lod han aldeles ligge. I Dag har han givet Sagen to nye Sider, nemlig en formel og en reel; jeg antager, at den ærede Minister idag ved det Formelle mener det Samme som igaar ved det Constitutionelle, og ved det Reelle det Samme, som han igaar meente ved det Praktiske. Hvad det constitutionelle eller formelle Spørgsmaal angaaer, da troer jeg ikke, at de Bevillinger, der fra Folkethingets Side ere givne, ere steete Fyldest. Jeg maa i Parenthes bemærke, at det er lidt haardt for Folkethinget, naar det har søgt at formaae den forrige Krigsminister til at forsyne Armeen med bedre Vaaben, da senere at skulle høre fra Ministerbordet, at det har ført Ministeren paa en Vej, som ikke burde være gaaet. Med Hensyn til det formelle Spørgsmaal lyder Bevillingen jo paa Anskaffelse af Geværer; der staaer ikke, at man nødvendig skal forandre de Geværer, der ere i Behold, til Bagladegeværer, men der staaer: „til Anskaffelse af Geværer“, og jeg troer, at hvis den høitagtede Minister, som nu har Portefeuillen inde, havde beklædt Posten dengang, vilde Sagen ikke have faaet det Udseende, som den nu har. Den næste Sag paa Dagsorde-

nen vil jo overbevise om, at Ministeren ikke vilde have grebet Sagen an paa denne Maade, men at han vilde have benyttet Pengene til Anskaffelse af Geværer, naar Forandringen af de ældre Geværer ikke kunde skee i Indlandet, saameget mere som Forandringen fra Taprifler til Bagladegeværer er en Forandring af meget tvivlsom Værdi, og bliver det end mere, jo længere Tid der gaaer hen. Hvad den praktiske Side af Sagen angaaer, stiller denne sig ikke saa gunstig for mig som for den ærede Minister. Der siges vel, at hvis vi havde ladet Geværerne forandre paa andre Steder, vilde det have kostet 10 Rd. pr. Stykke, og maaskee for de første endog saa Mere; men jeg maa dertil bemærke, at her ikke kan være Tale om Forandring af mere end 10,000 Geværer, og der har heller ikke fra Krigsbestyrelsens Side været Tale om mere end 10,000 Geværer. Nu siger den ærede Minister idag, at den Maskine, som anlægges hernebe bagved, i Proviantgaarden, ikke er til at forfærdige Bajonetter, Løb, Ringe o. s. v., nei, den er ubelukkende til at forandre de Taprifler, vi have; altsaa, der bliver bygget en Maskine til at forandre, vel at mærke, 10,000 Taprifler til Bagladevaaben. Men naar nu de Maskiner, som høre dertil, koste Staten 62,000 Rd., og der for Resten, 38,000 Rd., kan forandres 8,000 Geværer, saa kommer hvert enkelt Gevær paa 13 Rd., og vil man tage de 2,000 Geværer med og vil gaae op til 112,000 Rd., som den hele Foranstaltning vil koste, da vil man finde, at det bliver for hvert Gevær 11,2 Rd. Den Nytte, som vi senere kunne have af Fabrikindretningen, er jo ogsaa tvivlsom, thi de nye Geværer vilde dog ikke blive fabrikerede her. Genhedspatronerne, der høre til de nye Geværer, udfordre ogsaa andre Maskiner. — Den anden Sag, der for mig stiller sig upraktisk, er, at, efterat Marinen har forladt Proviantgaarden, vil der blive Spørgsmaal om den fremtids Brug af denne Plads og Eiendom, et Spørgsmaal, der vistnok er præjudiceret ved den Anvendelse, som nu finder Sted. Det var imidlertid ikke i Anledning af denne Sag, at jeg tillod mig at begjære Ordet, men jeg kunde ikke undlade at svare den høitærede Krigsminister, da han i sit lange Foredrag har søgt at